

במדינה

- הקריאה: "פקדתי להשמיד האוניה (אלטלינה) והאוניה הושמדה!"
 - הנאום בו הודיע כי מנתם בגין מזכיר לו את היטלר;
 - הפסוק: "לא נילחמתם ולא תילחמו!"
- כמה מן הפרשנים סברו כי גם התפרצות זו היתה מתוכננת מראש. בהזכירם את הקטע המפורסם של ילקוט הכוזבים על הדוקטור, טענו כי בן-גוריון השתמש ב"סערה כדי להסית את הדעת מן העובדה המכרעת של הויכוח המדיני בכנסת: חוסר מתן תשובה מצדו אף על שאלה אחת מן השאלות הגורליות של מלחמה ושלום.

על דבר אחד הפכימו הכל: לא היתה הפעם כל פרובוקציה מצד חרות. להיפך, כשקם אחד הצירים בוועידה האחרונה של תנועה זו ודרש כי מנתם בגין יכריזו "אנשי מפא"י הם 'אויבים', ברוח עקרונות

הדלניצ'נה שמואל גרום זורע מוקשים יקצור סופה

אצ"ל בשעתו ("הארגון הצבאי הלאומי בארץ-ישראל כריז איבה על כל גוף וכל גורם, בין עברי ובין בלתי-עברי, שיחבל בהשגת המטרה") הצדיק בגין בהריפות את דעתו שמפא"י היא רק "יריבה", לא "אויבית".

פריטה עץ אמהות. מאחורי הטכסינים הרגועים של המריבות המשפחתיות הבינומפלגתיות, בלטה עובדה אחת: כמעט כל הצדדים החלו מכוונים עתה את מלחמת-הבחירות שלהן אל האם העבריה, שיש לה (או שיהיו לה) בנים בצה"ל. הפריטה על רגשות האמהות הפכה לנוהג קבוע במרו"סיקה המפלגתית, ביחוד מאז פעולת קליה רבת-הקרבנות.

בעוד שמנתם בגין הכריזו כי בן-גוריון גורם להריגת צעירים ללא תכלית, בשעה שמלחמה ינומה, ברוח הצעות חרות, תתן תכלית למותם, שם בן-גוריון את כל הדגש בנאומו על הודאה סטימנטלית בדאגתו המתמדת לחיי הצעירים.

העוקץ: תקוותו של ביגיי כי ביום בחירות תחשוש האש להצביע בעד מפלגה העלולה להוביל למלחמה, תאמין לביגיי שהוא יעשה את הכל כדי למנוע מלחמה כוללת.

לא היה זה ויכוח מדיני. אבל היה זה ויכוח יעיל מבחינה מפלגתית.

מדיניות

זר הקוצים

מיד אחרי שנודע כי משה שרת יצא ל"סיור ברחבי אסיה, באישורם של דויד בן-גוריון וגולדה מאיר, רבה הפליאה בצמרת מפא"י. היה קשה להבין מדוע הסכימו ביגיי וגולדה, אחרי שהצליחו ביגיע כפיהם לחסל את שרת כגורם מדיני, לאפשר לו לאסוף זרי דפנה חדשים.

השבוע כבר היה ברור כי שונאי שרת לא התכוונו למסור לו זר של דפנה, אלא של קוצים. אף שכלי-התעמולה הרשמיים הוסיפו לתת פרסומת יפה ומרוממת למסעו

לפי הסיפור בא ה"ר משה טנה, אז ראש המפקדה הארצית, לנאום בפני אחת מיחידות ההגנה. בסוף הנאום מצאו על השולחן את הפתקה בה רשם מראש את ראשי פרקיו, ובה הוראות לעצמו: "להרים את הקול — אין ניסוקים משכנעים" וכו'.

העם

מחוק לאור הזרקור

במשך כמה חודשים היה המרחב מרכז העולם. מלחמתו של גמאל עבד אל-נאצר בסואץ, פעולות-הרצח של הכנופיות ה"ירדניות וקרבות-התגמול של צה"ל, הבי"ה יסחו לו מקום מכובד בכותרת הראשית של כל עתון רציני. בני ארצות המרחב התרגלו לחיות ולפעול באור הזרקור, כשחקנים ראשיים על הבמה העולמית.

השבוע הופנה הזרקור לפתע לפינה אחרת של הבמה, הזכיר לאנשי המרחב שאין להם מונופולין על הכותרות הראשיות. המאבק הנועז של העם הפולני, אחד העמים הלא-מניים ביותר בעולם, ריחק גם את תשומת-לבם של חברי המשקים שעל גבול הירדן. הידיעות על תנועותיהן של יחידות-שריון בנות 800 טנקים עוררו אנחה של קנאה גם בלב מפקדי השריון הישראליים.

גידולי שדה. אולם המרחב לא שקט לרגע. הצבא המצרי, שהתרכז במשך כמה שבועות מסביב לתעלה, כדי לקדם פני התקפה בריטית-צרפתית אפשרית, התפנה שוב לגבול הישראלי. התוצאה הראשונה היתה הריגתם של שמואל גרוס (20); דניאל פלג (21) וחיים אטלס (27) ופציעת עשרות חבריהם בשדה-מוקשים, שנוצע באזור גי' צנה, אזור בו אין נורעים כמעט שום גידולי שדה אחרים. שוב גברו הסיכויים לסופה בגבול זה.

מאורעות אחרים היו מרעישים פחות, אך לא פחות גורליים. המאבק על הירדן בי שבוע הבחירות נמשך בשקט, שדמה מאד לשקט שלפני הסערה. הצבא העיראקי, שי נעצר זמנית הודות לאיומי המצרים וטכ-סיסי שליטי ירדן הפרו-מצריים, עמד הכן ליד מכוניותיו.

בכל כבישי המרחב זרם לו זרם של נשק כבד וחדש, כמעט בכל הכיוונים.

כפי שאפשר היה לצפות עוד בשבוע שי עבר (העולט הזה 992) התרחקה סכנת ה"מלחמה המיידית. אולם המרחב, העדר ה"מלחמה אין פירושו שלום.

הכנסת

צעקות ודמעות

הפרוטוקול הסטינוגרפי של הישיבה הקצי"ג של המושב השני של הכנסת השלישית סיפר על כך בצורה הבאה:

דויד בן-גוריון: ... כך מוריד ראש סיעת חרות את רמת הויכוח המוסרי בכנסת והופך את עצמו לחוכא וטלוגא... האנשים הנותנים עצות אלו, אינני מאמין... לדמעות התנין שהם שופכים על חללי צה"ל...

מנתם בגין: חסר-בושה אתה!

אסתר רוזאלינאור: לנו אין בנים שנופלו?

אריה בן-אליעזר: כמה פעמים אתה הצעת מלחמה?

אסתר רוזאלינאור: לנו אין אלמנות ויתומים? כמה יהודים נפלו מידך במישרין?

מנתם בגין: האם כבוד היושבי-ראש לא יעיר לנואם זוהי השפלת כבוד ישראל.

היו"ר יוסף שפרינצק: שמענו בבית הזה דברים רבים שלא צריכים להיי שמע.

דויד בן-גוריון: אני מודה שלש פעמיים ביום למי שיש להודות, שנתן תבונה לעם ישראל לא ללכת שולל אחרי תקוות פטריוטיות, כביכול, אלו.

אריה בן-אליעזר: אתה עומד בראש צבא שכל בני ישראל חיילים בו, וכך אתה מדבר?

מנתם בגין: מופקר שכמתוך גודרה מאיר: אדוני היושבי-ראש, אי זה דיבור זה?

זה קרה בדיוק שבוע ימים אחרי שהיילי צה"ל יצאו ממחנותיהם כדי לכבוש את יעריהם באזור קלקיליה.

"אויב" או "יריב". מאו, עד להת"נצלות המגוממת שלא התנצלה על דבר, תהו רבים מדוע אמר דויד בן-גוריון את אשר אמר. היתה זאת הפרובוקציה התמישית, מאז קום הכנסת הראשונה. חמש הקודמות:

● התקפה על אנשי אצ"ל תוך סירוב להעניק לפצועיהם מעמד של גבי מלחמה;

היא מזכירה ממדרגה ראשונה. דריזה ומהימנה. מעולם אין חושה מכזיב בבחירתו.

מובן מאליי:

נלסון היא מעשנת!

תנ"ך

את הגברת בעלת השער

שאורכו 183 סנטימטר

הכירו אבות אבותינו מתוך מודעות ישנות. כיום אין מתפעלים משער ארוך, אולם לברק וזיפוי וזכריות אות יש תמיד ערך. כל שער קצר או ארוך יהיה רך כמשי ונוח לתסרוקת לאחר החפיפה בנקה לנולין שמפו.

לנולין שמפו

כספך יוחזר לך אם לא תהיה מרוצה.

המפיצים: חבי נורית בע"מ

חדש! כעת גם בשכוכות

ממרח סנדביץ' תלמה

תלמה

טעים ונוח בבית, בטיוול, בעבודה.

TELMA SANDWICH SPREAD